

Μέσο: . . . . . ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 11/2/2011 Ημ. Αποδελτίωσης: . . 11/2/2011

Σελίδα: 1

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Συνταγματικός φραγμός στά δημόσια έλλειμματα

της **Ντόρας Μπακογιάννη**

Προέδρου της Δημοκρατικής Συμμαχίας

Η συσσώρευση χρεών και ελλειμμάτων, αποτελεί δυστυχώς πάγιο χαρακτηριστικό του ελληνικού πολιτικού συστήματος, τόσο στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, όσο και διαχρονικά. Ταυτόχρονα ή κρίση, και τό ίδιο τό ύψος του δημοσίου χρέους, έχει θέσει σε έμπρακτη άμφισβήτηση τό συμβόλαιο μεταξύ των γενεών, καθώς όλο και περισσότεροι νέοι εγκαταλείπουν τήν χώρα αναζητώντας καλύτερη τύχη στό έξωτερικό. Είναι λοιπόν έπιτακτική ανάγκη νά αναζητήσουμε θεσμικούς τρόπους προστασίας τής ελληνικής κοινωνίας από τή βασική αυτή άδυναμία του πολιτικού μας συστήματος.

Γι' αυτό πρότεινα, ήδη από τόν περασμένο Μάρτιο κάτι πού ύποστηρίζει ή Δημοκρατική Συμμαχία από τήν ιδρυτική της Διακήρυξη, τήν εισαγωγή και στήν Έλλάδα του «δημοσιονομικού κανόνα», ό οποίος θέτει συνταγματικά όρια στή δημοσιονομική επέκταση. Είναι άδιανόητο τό έθνος, έν καιρώ ειρήνης, νά φθάνει, αλόγιστα, στά όρια τής καταστροφής. Αυτό δέν έπιτρέπεται νά ξανασυμβεί. Οι ελληνικές πολιτικές δυνάμεις όφείλουν νά συζητήσουν, μέ πνεύμα έθνικής συνεννόησης, τήν θέσπιση στό ελληνικό Σύνταγμα ένός δημοσιονομικού κανόνα ό οποίος, χωρίς νά παρεμποδίζει τήν άσκηση τής μακροοικονομικής πολιτικής, νά εξασφαλίζει μεσοπρόθεσμα τή διατήρηση ίσοσκελισμένων προϋπολογισμών και τήν πιστή τήρηση των εύρωπαϊκών μας ύποχρεώσεων.

Η αλήθεια είναι ότι κόμματα και πολιτικοί στή χώρα μας είναι δέσμοι των πελατειακών σχέσεων και έξαρτήσεων. Άποδεχθήκαμε αδύναμοι νά άντισταθούμε στίς πιέσεις για ρουσφέτια και χάρες πού μας ζητάνε οι ψηφοφόροι μας. Ένδίδοντας δε σε αυτές τίς πιέσεις αναπαράγουμε τό πελατειακό και κομματικό κράτος. Γι' αυτό πρέπει νά παραδειγματιστούμε από τόν Όδυσσέα: Όπως αυτός έδεσε τόν εαυτό του στό κατάρτι και έβαλε κερύ στό αυτιά του για νά μήν γοητευτεί από τίς Σειρήνες, έτσι και έμεις οι πολιτικοί χρειαζόμαστε ένα εργαλείο πού θά μας έμποδίζει νά ένδίδουμε στίς πελατειακές πιέσεις. Ό δημοσιονομικός κανόνας είναι ή άπάντηση. Μπορεί νά βάλει άποτελεσματικό φραγμό στήν ύποθήκευση του μέλλοντος των παιδιών μας από τίς υπέρμετρες δαπάνες, τήν αλόγιστη επέκταση του κράτους και τά ρουσφέτια των γονιών τους.

Η κυβέρνηση και ή αξιωματική αντιπολίτευση αντιμετώπιζουν τήν πρόταση περί δημοσιονομικού κανόνα μέσα από τό παραμορφωτικό πρίσμα του Μνημονίου. Για τό ΠΑΣΟΚ, ή πρόταση έρχεται σε αντίθεση με όλα όσα έλεγε και έπραττε ως κόμμα επί τριάντα χρόνια καθώς καλείται νά προχωρήσει σε ρυθμίσεις στίς όποιες δέν πιστεύει. Η δε Νέα Δημοκρατία, όπως δήλωσε ό πρόεδρος της, δέν τόν αντιμετώπιζει ως μία μεταρρυθμιστική έπιλογή πού θά μας έπιτρέψει νά έπιτύχουμε μελλοντικά πρωτογενή πλεονάσματα και δυναμικούς και διατηρήσιμους ρυθμούς ανάπτυξης. Άντιθέτως πιστεύει ότι όλα αυτά πρέπει νά τά ξεπεράσουμε τό συντομότερο ώστε νά επανέλθουμε γρηγορότερα στον παλιό κοινωνικά έπιζήμιο αλλά εκλογικά προσοδοφόρο δρόμο των ύψηλών έλλειμμάτων και του υπερβολικού δανεισμού.

Απορρίπτοντας τόν δημοσιονομικό κανόνα ή μηδενιστική Άριστερά και ή λαϊκιστική Δεξιά, συμμαχώντας για άλλη μία φορά, στήν ούσία έπιθυμούν τή διαώνιση του πελατειακού και κομματικού κράτους. Η Δημοκρατική Συμμαχία βρίσκεται στον αντίποδα αυτών των καταστρεπτικών λογικών. Χτίζει βήμα-βήμα μέσα σ' ένα περιβάλλον γενικευμένης δυσπιστίας, ένα νέο χώρο ευθύνης και πολιτικής τόλμης.